

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

FRANCISCI|| XAVERII EPISTOLA-||RVM LIBRI|| QVATVOR||

Francisco <de Javier>

Mogvntiæ, 1600

VD16 J 197

Iacobo Pereriæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43721

vitium esse dicimus, quod sæpe est incuriæ, ac negligentie. ita DEI, ac nostri obliuionem naturæ conditione, tanquam velo quodam obtendimus. Sed *Deus non irridetur*, aut fallitur. Noli per DEVM immortalem, cum Magistratibus, quamuis multis, ac magnis laceratus iniuriis, suscipere simultatem. Sic enim habeto, eiusmodi diffidiis multos ac magnos animorum fructus interire, quos erat latura concordia. Ego Sinas repeto. Deus tecum maneat, me comitetur, ac demū nos transferat in domicilium beatorum. Idib. Apr. M. D. LII. Goæ.

Iacobo Pereria. Epist. XI.

*Humilitas
omnis.*

QVONIAM meorum delictorum magnitudine factum est, vt nobis ambo-
bus Deus ad Sinicam expeditionem vti no-
luerit; omnis culpa conferenda est in mea
peccata: quæ quidem tanta, ac tam graui-
a fuerunt, vt non mihi solum obfuerint, sed
etiam tibi, itemque tuis negotiis, ac pecu-
niis, quas in legationis apparatus contuli-
sti. Veruntamen Deus conscius est meæ erga
se, teque voluntatis, quæ nisi rectissima fuis-
set, nunc ytique acerbiorum animo caperem
dolorem. Ego iam nauim conscendam. ibi
profectionis tempus expectabo; vt scilicet
oculos fugiam tuorum, qui ad me flentes
identidem adeunt: seque impedita legatio-
ne, per-

ne, perditos miserabiliter queruntur. Deus ignoscat ei, qui tot, tantorumque malorum causam sustinet. Vnum oro, ne me conuenias, tuaque calamitate, ac dolore mœrorem augeas meum. Quanquam cōfido id ipsum incommodum tibi emolumento futurum. Neque enim dubito, quin Rex (vti ab eo per litteras petij) debita præmia sit persoluturus egregiæ tuæ erga Christi religionem voluntati. Præfectum quoniam nostrum iter tant appositum ad rei Christianæ amplificationē impedire non dubitauit, valere iussi. Deus homini ignoscat. Equidem eius vicem doleo: longe enim grauiores pœnas daturus est, quam ipse vnquam putarit. Dominus noster tuę salutis custos, idemque mei huius conatus & dux sit, & comes. Amen. Ex ædibus nostris Malacensibus tuam nauim conscensurus. VII. Kal. Iulias M. D. LII.

Eidem. Epist. XII.

MAGNUM tui desiderium, quod ex assidua tui memoria capio, incredibilem mihi sollicitudinē parit, quod te in terra pene pestilenti reliquerim. Hic in tua nauim perbenigne tuo beneficio tractor: mihi que ac meis comitibus res necessariæ suppeditantur. Et si comites quidem mei ita ægri sunt, vt quotidie morbus ingrauescat, non sine maxima mea molestia. Deo vbiq; gratia, in celo, &